

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni br.: 38. P-837/2020.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Tini Šimović, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga sudskog savjetnika Daniele Nizić, u parničnom predmetu tužitelja UDRUGA ALUMNI EUROPSKIH STUDIJA, Zagreb, Trg Republike Hrvatske 14, OIB: 53022595643, kojeg zastupa punomoćnica Vesna Alaburić, odvjetnica u Zagrebu, Đorđićeva 9, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, OIB: 43541122224, radi isplate 48.000,00 kn, zaključio je glavnu i javnu raspravu 10. lipnja 2021. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 17. lipnja 2021.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 48.000,00 kn, sa zateznim kamatama tekućim od 27. travnja 2019. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana

II/ Nalaže se tuženiku u roku 8 dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 9.165,00 kn.

III/ Odbija se u cijelosti kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka.

r i j e š i o j e

Ne dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva predložena podneskom tuženika od 13.travnja 2021.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom tužbe tužitelja od dana 25. svibnja 2020. u kojoj isti navodi da je tuženik 14. ožujka 2019. nakon provedenog javnog natječaja donio "Odluku o dodjeli financijske potpore prijaviteljima projekta iz područja Informacija o EU – konzultacije s građanima u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2018. godini" (dalje u tekstu: Odluka), kojom je tužitelju odobren iznos od 48.000,00 kn za projekt "Izazovi vanjskih utjecaja za koheziju EU-a i RH", te su tužitelj i tuženik 27. ožujka 2019. sklopili Ugovor o dodjeli financijskih sredstava (dalje u tekstu: Ugovor), kojim se tuženik obvezao isplatiti tužitelju 48.000,00 kn na temelju pisanih zahtjeva tužitelja, u roku od 30 dana od dana potpisivanja Ugovora. Nadalje navodi da je tužitelj 28. ožujka 2019. tuženiku podnio zahtjev za isplatu sredstava, a 11. lipnja 2019. mu je dostavio opomenu za isplatu ugovorenog iznosa, nakon čega tuženik da svejedno nije tužitelju isplatio ugovoreni iznos sredstava, što tužitelj smatra da je tuženik bio dužan učiniti u roku od 30 dana od sklapanja Ugovora, dakle 27. travnja 2019., a niti da ga je obavijestio o razlozima nepostupanja po Ugovoru. Navodi da se sukladno čl.186.a obratio državnom odvjetništvu radi mirnog rješenja spora, no da ga je tuženik 14. listopada 2019. obavijestilo da zahtjevu za mirno rješenje spora nije moguće udovoljiti obzirom je osoba ovlaštena za zastupanje Udruge, predsjednik korisnika sredstava, svojim djelovanjem povrijedio odredbe natječaja za prijavu projekta iz područja Informiranja o EU – konzultacije s građanima u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2018. Tužitelj zaključno navodi kako nije bio obaviješten o "djelovanju predsjednika korisnika sredstava" kojim bi bile povrijeđene odredbe natječaja i koje bi opravdalo uskratu ugovorenih sredstava, niti ima bilo kakvih saznanja o djelovanju svojeg predsjednika koje bi bilo protivno uvjetima natječaja i Ugovoru pa smatra da ne postoji razlog koji bi opravdao neisplatu ugovorenog iznosa.

2. U svom odgovoru na tužbu od 29. lipnja 2020. tuženik navodi da je uvidom u Ispis iz Registra udruga na dan 11.ožujka 2020.utvrđeno da je gosp. Antunu-Jan Klasinc funkcija predsjednika tužitelja prestala dana 25.rujna 2019.te da isti ne može biti zakonski zastupnik tužitelja i da prema Statutu Udruge nema prava za potpisivanje punomoći od 14. svibnja 2020., pa predlaže donijeti rješenje kojim se ukidaju sve radnje provedene u postupku i odbaciti tužbu. Nastavno spori tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ne čini spornim činjenice o provedenom javnom natječaju, odabiru tužitelja i sklopljenom Ugovoru, kao i da tuženik nije isplatio tužitelju iznos od 48.000,00 kn sukladno Ugovoru. No, ističe da je tužitelju s danom 27. rujna 2019. tuženik raskinuo ugovor zbog promijenjenih okolnosti nastalih postupanjem predsjednika Udruge. Navodi da je tuženik temeljem odluke potpredsjednice Vlade i ministrice vanjskih poslova i europskih poslova raspisalo Natječaj za prijavu projekata iz područja potpore u 2018. te da je u odredbama Natječaja navedeno da je prihvatljiv prijavitelj udruga koja djeluje u području kulture i informiranja, odnosno koja ima znanja i kapaciteta za provedbu projekata informiranja šire javnosti o temama vezanim uz Europsku uniju, te koja Udruga djeluje u službi općeg dobra i javnosti te u skladu s općim vrednotama utvrđenim Ustavom RH. Nastavno navodi da je tužena utvrdila da je predsjednik tužitelja u aktivnostima na društvenim mrežama- svojim objavama, izvrgnuo ruglu institucije Republike Hrvatske, a da je prije potpisivanja Ugovora tuženik o tomu imao saznanja, da predmetni Ugovor ne bi bio niti potpisan,

te da se radi o okolnostima koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja Ugovora. Smatra da su radnje predsjednika Udruge vezane uz objave na društvenim mrežama suprotne čl.9. Statuta Udruge, odnosno u suprotnosti sa ciljevima Udruge. Također smatra da mu sukladno čl. 5. Ugovora pripada pravo raskinuti Ugovor ukoliko utvrdi da korisnikove radnje nisu u skladu s ciljevima i planiranim aktivnostima. Tvrdi da je tuženik morao znati o djelovanju svojega predsjednika obzirom je isti u trenutku spornih objava bio predsjednik Udruge i voditelj projekta.

3. U svom podnesku od 29. siječnja 2021. kojim se tužitelj očituje na navode iz odgovora na tužbu, isti navodi u odnosu na prigovor da Antun-Jan Klasinc nije osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja zbog proteka mandata, iako je u registar upisan kao predsjednik tužitelja, suprotan Zakonu o udrugama, koji propisuje da je osoba ovlaštena za zastupanje udruge ona koja je upisana u Registar, da čak i kad udruga izabere novog predsjednika, odnosno novu osobu ovlaštenu za zastupanje s osnove neke druge funkcije u udruzi, taj predsjednik, odnosno ta osoba da stječe pravo zastupati udrugu u pravnom prometu tek nakon upisa u Registar udruga (čl. 27 Zakona). Navodi da je osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja Anton-Jan Klasinc, jer je kao takav upisan u Registar udruga, te da je on i stvarni predsjednik tužitelja. Nadalje smatra da ne postoji propis koji bi bio valjana pravna osnova da tuženik raskine ugovor s tužiteljem zbog privatnog života g.Klasinca, da komunikacija g.Klasinca na društvenim mrežama nije ni u kakvoj vezi s tužiteljem i da eventualne štetne posljedice za takvu komunikaciju nikako ne smiju teretiti tužitelja, obzirom se radi o prilogu objavljenom na dopmagazin.com, da je g.Klasinc u redakciji tog portala društveni komentator, a izdavač Pop Kultura – NGO, pa da je riječ o aktivnostima koje nisu ni u kakvoj vezi s tužiteljem. Smatra da je riječ o satiričnim komentarima nekih društvenih aktualnosti, kojima da nije prekoračena granica slobode izražavanja, zajamčena čl. 38. Ustava RH i čl. 10. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Također je mišljenja da tuženik ima pravo preispitivanja financija i troškova tijekom financiranja, međutim, da nema pravo neopravdano raskinuti ugovor.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj u podnescima (od 04.ožujka 2021., 13. travnja 2021.i 06. svibnja 2021.) u bitnom navodi da nije dobio nikakvu obavijest o raskidu Ugovora,a da dokument od 27.rujna 2019.koji je tuženik priložio uz odgovor na tužbu ne sadrži ni podatak na koju je adresu to pismeno poslano. Obzirom je pismeno od 27.rujna 2019.sastavljeno nakon što se tužitelj 19. srpnja 2019.obratio državnom odvjetništvu radi mirnog rješenja spora, a neposredno prije nego što je 14.listopada 2019. tuženik odgovorio tužitelju na zahtjev za mirno rješenje spora, smatra da je "obavijest" od 27.rujna 2019. kreirana za potrebe ovog parničnog postupka, da tuženik nije dostavio dokaz da je ta obavijest poslana tužitelju, a tužitelj tu obavijest nije primio. Također navodi da razlozi kojima tuženik obrazlaže "raskid ugovora" nisu promijenjene okolnosti zbog kojih bi stranka imala pravo na raskid ugovora. Smatra da čak i da postoji dokaz da je obavijest o raskidu ugovora dostavljena tužitelju, da to ne bi bilo niti relevantno jer ZOO ne ovlašćuje tuženika da raskine ugovor i o tome samo obavijesti drugu stranu, nego ga ovlašćuje zahtijevati da se ugovor izmijeni ili raskine zbog promijenjenih okolnosti, što može učiniti samo putem suda. Svojim podneskom od 13.travnja 2021. kondemnatornom tužbenom zahtjevu na isplatu ugovorenog novčanog iznosa obuhvaća i deklaratorni preambul o utvrđenju da Ugovor nije raskinut. Nadalje navodi da je tvrdnja tuženika o

protupravnosti objavljenih priloga proizvoljna i pravno neosnovana, a da doseg tuženikovog mišljenja o navodnoj protupravnosti medijskih sadržaja ne može biti veći od privatnog mišljenja bilo kojeg pravnog subjekta u zemlji. U konačnici predlaže usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupka.

5. U daljnjem tijeku postupka, odnosno u podnesku od 23. travnja 2021. tuženik u bitnom spori navode tužitelja da nije zaprimio obavijest o raskidu od 27.rujna 2019., da su objave tužitelja protivne odredbama Natječaja za prijavu projekta iz područja informiranja o EU- konzultacije s građanima u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2018., te da nisu u službi općeg dobra i javnosti u skladu s općim vrednotama utvrđenim Ustavom RH. Poziva se na odredbe Statuta Udruge od 25.rujna 2015.kojima su propisana prava, obveze i odgovornosti članova Udruge, koji su, između ostaloga, dužni čuvati i podizati ugleda Udruge, a predsjednik Udruge ovlašten je zastupati Udrugu, pa tako i čuvati i podizati ugled te iste Udruge. Protivi se preinaci tužbenog zahtjeva istaknutoj u podnesku od 12. travnja 2021.

6. U dokaznom postupku ovaj sud je izvršio uvid u isprave koje prileže spisu i to u Ispis iz Registra udruga na dan 11.03.2020. (list 5-8 spisa), Odluku o dodijeli financijske potpore prijaviteljima projekata iz područja Informiranja o EU-konzultacije s građanima u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2018. (list 9-10 spisa), Ugovor o dodijeli financijskih sredstava (list 11 spisa), Posebni uvjeti ugovora od 27.03.2019. (list 12-16 spisa), Zahtjev za isplatu sredstava (list 17-18 spisa), opomena od 11.06.2019. (list 30-31 spisa), Zahtjev za mirnim rješenjem spora i odgovor ŽDO (list 20-22 spisa), Natječaj za prijavu projekta iz područja Informiranja o EU-konzultacije s građanima u svrhu ostvarenja financijske potpore u 2018. (list 33-38 spisa), Obavijest o raskidu Ugovora od 27.rujna 2019. (list 39 spisa), isprint objave sa web portala i društvenih mreža (list 40-42 spisa), Natječaj za prijavu projekta-obrazac opisa projekta B1 (list 43-51 spisa), Obrazac B5-Životopis (list 53-54 spisa), isprint impressuma dopmagazin.com (list 63 spisa), dopis tužitelja od 08.03.2021.sa preslikom lista prijамne knjige (list 76-77 spisa), preslik lista prijамne knjige tuženika (list 80-81 spisa).

7. Sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP), temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. U ovoj pravnoj stvari tužitelj potražuje isplatu ugovorenog novčanog iznosa temeljem Ugovora o dodjeli financijskih sredstava od 27.ožujka 2019.

9. Između stranaka je sporno ovlaštenje za zastupanje od strane Antona-Jan Klaisinc u ovom parničnom postupku, da li je Ugovor od 27. ožujka 2019. raskinut temeljem dopisa tuženika od 27.rujna 2019., te da li je tuženik dužan tužitelju isplatiti utuženi iznos temeljem sklopljenog Ugovora.

10. Glede tuženikovog prigovora da Antun-Jan Klasinc nije osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja navodi se sljedeće. Uvidom u Ispis iz Registra udruga na dan 11.ožujak 2020. (list 5-8 spisa) utvrđeno je da je Anton-Jan Klasinc upisan kao osoba

ovlaštena za zastupanje tužitelja. Sukladno čl. 19. Zakona o udrugama ("Narodne novine" br. 98/19) osoba ovlaštena za zastupanje, ovlaštena je među ostalim i sklapati ugovore i poduzimati druge pravne radnje u ime i za račun udruge. Uvidom u registar udruga na današnji dan utvrđeno je da je Anton-Jan Klasinc trenutna osoba ovlaštena za zastupanje uz funkciju predsjednika udruge sa početkom mandata 06.svibnja 2021.za razdoblje od pet godina. Obzirom je Anton-Jan Klasinc bio predsjednik udruge i osoba ovlaštena za zastupanje i u vrijeme prijave na natječaj, potpisivanja ugovora i trenutka ispunjenja ugovora, a kako je tijekom postupka uređen status istog kao predsjednika udruge i osobe ovlaštene za zastupanje, sud nema razloga za smatrati da njegove radnje nemaju pravni učinak za ovaj parnični postupak pa su konvalidirale radnje koje je isti poduzimao dok to u periodu od 25.rujna 2019.pa do 06.svibnja 2021.nije bio.

11. Glede prigovora vezanih za eventualni raskid Ugovora navodi se sljedeće. Uvidom u dopis od 27.rujna 2019. (list 39 spisa) utvrđeno je da istim tužitelj obavještava tuženika o raskidu suradnje, ugovora i financijske potpore projektu Udruge alumni Europskih studija – ALES pod nazivom "Izazovi vanjskih utjecaja za koheziju EU-a i RH" i to zbog promijenjenih okolnosti nastalih neprimjerenim objavama tuženika na društvenim mrežama. Sukladno odredbi čl. 369.st.1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje u tekstu: ZOO) pruža se jednoj strani mogućnost da ako bi zbog izvanrednih okolnosti nastalih nakon sklapanja Ugovora, a koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja ugovora, ispunjenje obveze za jednu ugovornu stranu postalo pretjerano otežano, ili bi joj nanijelo pretjerano veliki gubitak, ona može zahtijevati da se ugovor izmijeni ili čak i raskine. Čl. 370.istog zakona propisana je dužnost strane koja je ovlaštena zbog promijenjenih okolnosti zahtijevati izmjenu ili raskid ugovora, da o svojoj namjeri obavijesti drugu stranu čim sazna da su takve okolnosti nastupile. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da je predmetnu obavijest tužitelj zaprimio, dok dokaze koje je isti predao u spis nakon zaključenja prethodnog postupka, sud sukladno odredbi čl. 461.a st.6 ZPP-a nije uzeo u obzir. Ovdje treba skrenuti pozornost da sukladno zakonskim odredbama (čl. 369.-371.ZOO-a) odluku o raskidu ugovora donosi sud, ukoliko je stranka takav tužbeni zahtjev i postavila, što u ovom parničnom postupku nije riječ. Obzirom na navedeno, Ugovor koji su stranke sklopile dana 27. ožujka 2019.nije raskinut, pa je i dalje proizvodi sve svoje pravne učinke.

12. Iako iz navoda tuženika na koje se poziva tijekom proizlazi da se isti poziva na raskid ugovora zbog promijenjenih okolnosti temeljem čl. 369.st. 1. ZOO-a, sukladno načelu da sud nije vezan pravnom normom za koju stranka nalazi da je ispravna za primjenu na iznesene činjenice, svrsishodno bi bilo zaključiti da se tuženik poziva na razlog raskida ugovora temeljem čl. 360. ZOO-a, pa se i tom smislu pozivao na obavijest o raskidu od 27.rujna 2019. koju je smatrao obavezan poslati po čl. 366. ZOO-a. Tuženik u tijeku postupka nije iznio dostatne činjenice niti dokaze koje bi upućivale koje odredbe Ugovora tužitelj nije ispunio, a što bi onda predstavljalo valjani razlog za raskid ugovora.

13. Kako predmet ovog postupka nije raskid Ugovora, već zahtjev za isplatu iznosa temeljem sklopljenog ugovora koji je na snazi, sud nije posebno cijenio dokaze na okolnosti ponašanja Antuna-Jan Klasinc na web portalima i društvenim mrežama, obzirom isti nisu relevantni za ishod ovog postupka.

14. Također, sud je prilikom zaključenja prethodnog postupka 04. ožujka 2021. odbio personalne dokazne prijedloge tužitelja, pa tako i tuženika, i to saslušanjem odgovornih osoba, odnosno predsjednika udruge tužitelja, te Andree Metelko Zgombić i Katje Šare, na okolnosti eventualnog neispunjenja ugovora jer nije sporno među strankama da tuženik nije isplatio tuženiku ugovoreni iznos sredstava, dok okolnosti vezane za eventualni raskid predmetnog Ugovora nisu relevantne za ovaj parnični postupak.

15. Uvidom u čl. 3. Posebnih uvjeta ugovora (list 12. spisa) utvrđeno je da se tuženik obvezao sredstva iz čl. 1. isplatiti na žiro račun korisnika, odnosno tužitelja, i to temeljem pisanih zahtjeva udruge za isplatom iznosa u roku od 30 dana od potpisivanja Ugovora, a sve temeljem provedenog Natječaja i Odluke potpredsjednice Vlade Republike Hrvatske i ministrice vanjskih i europskih poslova o dodjeli financijske potpore (Klasa: 402-01/18-01/6, Urbroj: 521-S-03-18-44 od 14. ožujka 2019.)

16. Sukladno čl. 336.st.1 ZOO-a ugovor stvara prava i obveze za ugovorne strane.

17. Uvidom u Obrazac C4- Zahtjev za isplatu sredstava (list 17 spisa) utvrđeno je da je tužitelj sa datumom 28.ožujak 2019.podnio tužitelju zahtjev sukladno čl. 3. Posebnih uvjeta ugovora. Obzirom Ugovor od 27.ožujka 2019.nije raskinut, a tuženik nije postupio u skladu sa svojom obvezom iz Ugovora, valjalo je odlučiti kao u točki I/ izreke presude te obvezati tuženika na isplatu ugovorenog iznosa tuženiku.

18. Nadalje, tužitelj je podneskom od 13. travnja 2021.opreza radi zatražio preinaku tužbenog zahtjeva na način da je prije samog zahtjeva za isplatu predložio utvrđenje da Ugovor nije raskinut, odnosno kondemnatorni tužbeni zahtjev je proširio deklaratornim utvrđenjem te činjenice. Tuženik se takvoj preinaci odnosno proširenju tužbenog zahtjev protivio podneskom od 23. travnja 2021. Obzirom je kondemnatornim tužbenim zahtjevom u potpunosti ispunjena svrha predmetnog rješenja odnosa između stranka, odlučeno je kao u izreci rješenja.

19. S obzirom na to da je tužitelj u cijelosti uspio u ovom sporu, to u smislu odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a ima pravo na naknadu troškova postupka i to prema zahtjevu za naknadu troškova (list 89 spisa), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora te vrijednost boda u iznosu od 10,00 kuna, na ime naknade za zastupanje po odvjetniku u skladu s Odvjetničkom tarifom ("Narodne novine" broj 107/15, nastavno: Tarifa). Tužitelju je u trošak parničnog postupka kao potreban trošak priznat trošak sastava zahtjeva za mirnim rješenjem spora od 19. srpnja 2019. (Tbr.7.1.Tarife u vezi s Tbr.28.Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, trošak sastava tužbe od 25.svibnja 2020. (Tbr.7.t.1.Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, trošak sastava podneska od 29.siječnja 2021. (Tbr.8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, trošak zastupanja na ročištu dana 04. ožujka 2021. (Tbr.9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, trošak sastava podneska od 13. travnja 2021. (Tbr.8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, trošak sastava podneska od 06. svibnja 2021. (Tbr.8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, trošak zastupanja na ročištu dana 10. lipnja 2021. (Tbr.9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 kuna, što uvećano za pripadajući PDV (Tbr. 42. OT) u iznosu od 1.750,00 kuna, i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 415,00 kn

(čl.4.t.1. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“ br. 118/18; dalje: ZOSP) u konačnici iznosi sveukupno 9.165,00 kn, te je odlučeno kao u točki II/ izreke presude.

20. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u parnici, sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a u cijelosti je odbijen zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka pa je odlučeno kao u točki III/ izreke ove presude.

U Zagrebu 17. lipanj 2021.

Sudac:
Tina Šimović

Nacrt odluke izradila
sudska savjetnica:
Daniela Nizić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st.1. ZPP-a).

Žalba protiv presude odnosno rješenja ne odgađa ovrhu. (čl. 97. ZID ZPP-a, odnosno čl. 467.a. ZPP-a, NN 70/19

DNA:

- tužitelju po pun, uz nalog za plaćanje pristojbe u iznosu od 830,00 kn
- tuženiku po ŽDO

Broj zapisa: eb2fc-27d0a

Kontrolni broj: 0dbb1-a2301-22b41

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.